

SUCCULENTA

Orgaan van de Nederl. Ver. van Vetplantenverzamelaars.

Secretariaat : G. D. DUURSMA, B 140 HUIZUM bij Leeuwarden.

Voorjaarsbehandeling der Vetplanten.

Nu April in 't land is hebben onze planten den slechtsten tijd weer gehad. Wel is de winter niet streng geweest, maar toch hebben de liefhebbers die niet over warme kassen beschikken over 't algemeen gedurende de korte dagen nog al met eenige zorgen te kampen. Gelukkig die een raam op 't Zuiden ter zijner beschikking heeft, waar in elk geval de mooiste en teerste soorten zooveel mogelijk nog van het schaarsche zonlicht kunnen profiteren.

De beide voorgaande maanden brachten in tegenstelling met het vorig jaar, veel zon; en moest midden op den dag reeds menig keer het directe sterke zonlicht iets worden getemperd om te voorkomen dat de planten brandvlekken krijgen.

Thans, nu geen strenge vorst meer te vreezen is, heb ik al mijn planten uit het winterkwartier te voorschijn gehaald en op een tafel voor het raam van een bovenkamertje op 't Zuiden gerangschikt. Van 's morgens 8 tot 's avonds 5 komt daar tegenwoordig de zon en is aan den eigenaardigen glans der topstekels reeds te zien dat sommige planten beginnen te groeien. Enkele soorten, als *Cereus flagelliformis*, *Echinocactus minusculus*, *E. bicolor*, *E. platensis*, *E. setis pinus*, *Mam. Wildii*, *M. Bocasana* en *M. multiceps*, beginnen reeds de eerste teekenen van knopvorming te vertoonen en zullen bij gunstig weer binnen enkele weken haar eerste bloempjes kunnen ontplooiën.

Zooals gezegd, moet den eersten tijd te sterke invloed van zonnestralen worden geweerd, door b.v. midden op den dag een stuk matglas of vetvrij papier voor de eerste rij potten te zetten. Planten die den geheelen winter in 't donker hebben gestaan, worden niet direct in 't volle licht gebracht, doch behouden de eerste veertien dagen een halfbeschaduwde standplaats.

Langzamerhand worden de planten ook weer aan wat meer vocht gewend. Wij gebruiken bij voorkeur regenwater dat een weinig lauwwarm gemaakt wordt, zoodat de temperatuur eenige graden hooger is dan die van het vertrek waar de planten staan. In den aanvang is het voldoende de potten eens per week flink te laten doorvochtigen, doch doen wij dit steeds op een zonnigen voormiddag zoo dat de planten spoedig weer droog zijn geworden. Blijft het weer aanhoudend goed en hebben wij veel zonnige dagen achtereen, dan kan spoedig twee, maal en later om den anderen dag water worden toegediend. Wij zorgen echter den eersten tijd de planten zelf niet te begieten, doch alleen de aarde in den pot vochtig te maken. Bevindt zich op de planten kamerstof, dan wordt dit voorloopig zoo goed mogelijk met een stijve ganzenveer verwijderd, waarmee men vrij gemakkelijk zelfs de meest stekelige soorten kan afstoffen. *Phyllocactussen*, *Epiphyllums*

e. d. gladstengelige soorten kunnen bij zonnig weder desnoods met een sponsje en wat lauw water worden gereinigd.

Daar wij binnenkort de bestelde planten kunnen verwachten moeten reeds voorbereidende maatregelen dienaangaande worden getroffen. Oude, nog bruikbare potten worden grondig schoongemaakt. Vooraf zetten wij ze eenige dagen in een emmer met kalkwater, om het lastige groenworden te voorkomen en schadelijke schimmels of ongedierte te vernietigen. Nieuwe potten worden zoo noodig bijgekocht en ook etiketten of naamhoutjes in orde gemaakt. Boven aan het etiket schrijven we een volgnummer en vermelden daaronder geslacht en soortnaam der plant. Van beide wordt in een boekje aanteekening gehouden, waarbij wij tevens allerlei bijzonderheden kunnen vermelden, b.v. wanneer wij de plant ontvangen hebben en van wien, wanneer gebloeid enz. Wij hebben zodoende niet alleen een gemakkelijk overzicht, doch kan het ook uit wetenschappelijk oogpunt later van veel waarde zijn.

Daar het wortelgestel der meeste vetplanten zich horizontaal uitspreidt, nemen we als potten bij voorkeur zulke die meer vlak dan hoog zijn. Enkele soorten, met dikker, dieper groeiende wortels verlangen hooge potten, zooals b.v. *Echinocactus Williamsii*, *Pterocactus Kunzei*, *Mesembr. vittatum*, enz.

Een voorname factor voor het goed gedijen onzer planten is de te gebruiken aarde waarin ze moeten groeien. Over 't algemeen is een mengsel bestaande uit 3 deelen goed verteerde bladaarde, 1 deel gewone tuingrond en 1 deel grof zand wel voldoende. Hierin groeien b.v. *Echeveria's*, *Sedums* en *Sempervivum*soorten zeer goed. Voor het wortelgestel werkt een toegift van 1/10 deel stukjes houtskool zeer voordeelig ; 't is aardig te zien hoe de fijne haarworteltjes de stukjes houtskool omstrengelen en deze schijnen zuiverend te werken, waardoor de wortels, wanneer de aarde te vochtig is, niet zoo spoedig gaan rotten.

Aangezien niet alle vetplanten in wilden toestand op dezelfde grondsoort voorkomen, moeten ook wij hiermede rekening houden. *Phyllocactussen*, *Epiphyllums*, *Pfeifera's*, *Rhipsalissen* en luchtwortels makende *Cereussen* (*C. flagelliformis*, *C. grandiflorus*, *C. rostratus*, e. a.) die in 't wilde meest op of onder boomen groeien, verlangen meer bladaarde en minder zand, terwijl vooral voor *Phyllocactussen* een bijvoeging van roet, beter nog fijngestooten roetsteenpuin uit een oude afgebroken schoorsteen de bloeibaarheid verhoogt.

Echinocactussen, *Mamillaria's*, *Echinopsissen*, *Echinocereussen*, *Aloe's*, *Agaves*, *Stapelia's*, *Mesembrianthemums* en *Euphorbia's* geve men bij het boven aangegeven almeene grondmengsel nog een deel kalkpuin en een deel goed doorvroren en daardoor bros en gemakkelijk verteerbaar klei of leem. 't Is goed eenige weken voor men met het verplanten begint, reeds de aarde gereed te maken. Ik doe het algemeen grondmengsel steeds in een plat bakje en stel dit eenigen tijd aan den invloed der zon bloot. Door het zoo nu en dan eens om te roeren, wordt de grond warm en mul, waardoor de planten spoediger nieuwe wortels maken. Voor elke soort welke een aparte grondsoort behoeft, wordt deze bij het vetplanten natuurlijk bijgemengd.

Thans rest ons nog de vraag, hoevaak moeten onze Succulenten verplant worden ? In 't algemeen kunnen wij zeggen : niet te vaak ! Hoe minder verplanten, hoe meer kans op bloemen. Wanneer de pot

te klein wordt, geve men een iets grootere, wat bij goeden groei ongeveer om de twee of drie jaar zal moeten plaats vinden.

Planten, die een vorigen zomer niet of slecht groeiden worden eveneens in frissche, meer zandige aarde verplant en is het om nieuwe wortels te krijgen, dikwijls gewenscht de planten een kleineren pot te geven. Ze kunnen dan bij goeden groei een volgend jaar weer een grooter pot krijgen. Dit zijn echter allemaal zaken welke een liefhebber die geregeld zijn planten in hun groei gadeslaat, gemakkelijk uit ervaring leert.

G. G. D.

Bryophyllum erenatum.

Een kleine aanbeveling voor een aardige vetplant welke tot heden weinig bekendheid bezit en vooral voor beginnende liefhebbers, die nog over weinig bloeibare planten beschikken, een dankbare aanwinst kan zijn.

We bedoelen de *Bryophyllum erenatum*, een Crassulacee uit tropisch Afrika en Oost-Indië, doch die volgens onze ervaring zonder veel moeite in de kamer gekweekt kan worden. De dikke vleezige bladeren bezitten een ingesneden rand, waaruit zich, en dit geldt vooral van de onderste bladeren, in de insnijdingen knoppen vormen, welke, als het blad afvalt, spoedig wortelen en tot jonge planten uitgroeien. Ook afgeplukte bladeren die men in een schoteltje met vochtige aarde legt, vormen op deze wijze vrij spoedig knoppen. De Hollandsche naam dezer plant, *kiemblad*, is dan ook met het oog op deze eigenschap, zeer toepasselijk.

De plantjes groeien snel en bloeien reeds in het eerste jaar, met een flinke tros van vleeschkleurige, langgesteelde bloemen. De bloeitijd duurt zeer lang. Begin December stonden mijn planten reeds in knop, een maand later begon de bloei en eerst begin Maart zijn ze afgesneden om ruimte te winnen, doch geheel uitgebloeid waren ze nog niet. De oude planten maken een groot aantal nieuwe spruiten, doch beter is het, ze ieder jaar opnieuw uit stek te kweken. Wie er de proef eens mee nemen wil zie de rubriek „ruilaaanbiedingen“.

v. D. H.

De Calumordoos.

In den laatsten tijd wordt in Deutsche tuinbouwbladen veel ophef gemaakt voor de Calumordoos, welke, volgens een ontvangen prospectus voor het zaaien en aan den groei brengen van jonge vetplanten bijzonder geschikt is. Naar aanleiding van tot ons gerichte vragen deelen wij hier mede dat het ronde glazen potten op pootjes zijn, ongeveer gelijk aan ronde zaaipannen met rechtopstaanden rand, waarop een eveneens glazen bolvormig deksel past. In den opstaanden rand van den pot en het deksel bevinden zien een viertal insnijdingen, welke voor luchtversching dienen. Door het deksel heen en weer te schuiven kunnen deze luchtgaten kleiner gemaakt of geheel gesloten worden. De doozen zijn 15 c.M. wijd en 11 c.M. hoog, zoodat enkele der kleinste cactuspotjes, z.g. „vingerhoeden“ met stekjes er gemakkelijk ingezet kunnen worden. Ook kan men de doos met aarde vullen en hierin zaaien of planten. Voor waterafvoer dienen een drietal gaatjes in den bodem, welke, wanneer men de doos met potjes vult voor aanvoer van frissche lucht zorgen. Om vroeg in het voorjaar

stekjes spoedig te doen bewortelen, is de Calumordoos ongetwijfeld zeer geschikt. Wij hebben op soortgelijke manier dikwijls teere soorten in een half met aarde gevuld inmaakglas aan den groei gebracht, wat ook goed gaat. Wij komen hierop later wel eens terug.

De Calumordoos wordt in den handel gebracht door de Vetplantenkweker Heinrich Kaiser te München (Tengstrasse 16). De prijs bedraagt 12 Mark per stuk, met 100 % valutatoeslag, terwijl de verzendkosten bovendien voor rekening des ontvangers zijn.

Mochten er onder onze lezers zijn die uit eigen ondervinding iets omtrent het gebruik van Calumordoozen kunnen mededeelen, dan zullen wij dit gaarne vernemen.

G. D. D.

Echinocactus minusculus.

Deze, uit Argentinië afkomstige Echinocactus kan tot de dwergsoorten gerekend worden. Een plant van 5 c.M. breed en hoog is al een groot exemplaar. Juist hierom, en om de groote bloeiwilligheid, is het de lieveling onzer verzameling.

Elk voorjaar verschijnen uit den bovenkant der bodemstandige areolen in groot aantal de 3 1/2 c.M. lange trechtersvormige bloemen, die van boven 2 c.M. wijd zijn. De buitenste, fijn toegespitste bloembladen zijn inkarnaatrood, de binnenste, iets breeder, zijn aan den buitenkant evenzoo gekleurd, aan den binnenkant glanzend rood, naar onder in zacht geel overgaand. Eigenaardig is net dat de bloemen bij deze plant in den regel aan de van de zon afgekeerde zijde ontstaan, zoodat de pot, wanneer de knoppen verschijnen, steeds denzelfden stand moet behouden en niet gedraaid mag worden. De bloemen blijven meerdere dagen, doch zijn alleen bij volle zon geheel open.

Na den bloei verschijnen de knotsvormige roode bessen, welke, rijp geworden, het fijne zaad op den pot rondom de moederplant verspreiden, waaruit zonder verdere zorg jonge plantjes ontstaan. Ook aan de plant zelf komen talrijke nieuwe bolletjes, welke, opgepot, na een paar jaar weer bloeibare planten leveren.

G. D. D.

Mededeelingen.

NIEUWE LEDEN. 147. Zuster Van den Ban, Rotterdam, Banierstraat 43.

148. Zuster Zöllner, Rotterdam, Banierstraat 43.

ARCHIEF. De heer J. Knake, te Heukelum zond ons voor het archief het nummer van „De Veldbode" van 9 December 1916, waarin een afbeelding van een verzameling Cactussen met bijschrift van den heer K.

TENTOONSTELLING. Op de Tuinbouwtentoonstelling, welke dezen zomer te Antwerpen gehouden wordt, zal van 22 tot 30 Mei een speciale expositie van cactussen (en varens) worden gearrangeerd.

RUILRUBRIEK. Aangeboden door J. M. van den Houten te Rotterdam (Rob Fruinstraat 64) : *Brosphyllum crenatum* (stekplanten of bladen) in ruil tegen andere Vetplanten.